Dosarul nr. 2c-2678/21 /2-21136756-12-2c-15092021

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Ciubotaru
Grefier Ionela Ceborciu
Cu participarea:
Avocatul reclamantului Lefter Denis
Avocatul pârâtului Malai Vitalie

a examinat în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva ***** cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor judiciare,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 15 septembrie 2021 reclamanta ***** a înaintat o cerere de chemare în judecată către ***** cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor judiciare.
2. În motivarea acțiunii a invocat că, la *****, între "Petrom-Moldova" S.R.L în calitate de Locatar, pe de o parte, și "Rinor Grup" S.R.L, în calitate de Locator, pe de altă parte, a fost încheiat Contractul de locațiune nr.*****.
3. Potrivit prevederilor contractuale pârâtul "Rinor Grup" S.R.L s-a obligat să transmită reclamantei "Petrom-Moldova" S.R.L, în locațiune stația de alimentare cu carburanți situată în ********** (în continuare „Stația”), respectiv, reclamanta s-a obligat să plătească chiria pentru Stație.
4. La 16 aprilie 2021, reclamanta "Petrom-Moldova" S.R.L și pârâta "Rinor Grup" S.R.L au încheiat acordul de rezoluțiune a Contractului (în continuare "Acordul de rezoluțiune"), prin care au stabilit că Contractul urmează a fi considerat rezolvit (încetat) la data de *****.
5. Ulterior, la 22 aprilie 2021, aproximativ între orele 23:30-24:00, reprezentanții pârâtului *****, cu o persoană necunoscută, au intrat în incinta „Stației” comunicând prepușilor reclamantei *****(casierul Stației) și *****(operatorul Stației) că aceștia urmează să elibereze incinta clădirii „Stației”.

Parcurgând la schimbarea samavolnică a lăcatelor din „Stație”. Ca urmare a circumstanțelor expuse mai sus, bunurile proprietate privată a reclamantei (în continuare "Bunurile") ale reclamantei au rămas blocate în incinta „Stației”.

6. La data de *****, ziua în care potrivit Acordului de rezoluțiune, reclamanta urma să restituie „Stația”, reprezentanții pârâtei I*****nu au permis reprezentanților reclamantei să își evacueze bunurile din „Stație”.

7. În consecință, reclamanta a fost nevoită să apeleze la serviciile executorului judecătoresc *****, în vederea constatării refuzului pârâtei de a preda bunurile reclamantei "Petrom-Moldova" S.R.L. Astfel, refuzul pârâtei "Rinor Grup" S.R.L de a preda bunurile reclamantei a fost constatat de către executorul judecătoresc ***** prin întocmirea procesului-verbal privind constatarea faptelor și stărilor de fapt din data de *****.

8. Prin urmare la sfârșitul zilei de *****, „Stația” a fost preluată de-facto de către pârâtă în temeiul procesului-verbal de predare primire a „Stației”. Bunurile reclamantei au rămas în incinta „Stației”, deoarece reprezentanții pârâtei în mod cert și neechivoc, au declarat că refuză să predea bunurile reclamantei.

9. În continuare, la data de 28 aprilie 2021, reclamanta "Petrom-Moldova" S.R.L a transmis către pârâtă pretenția nr. 1*****, prin care a solicitat restituirea benevolă a bunurilor.

10. Ulterior, prin răspunsul *****, pârâta a comunicat că nu va restitui bunurile reclamantei, întrucât reclamanta nu și-a rezervat dreptul asupra acestora.

11. Reclamanta „Petrom-Moldova” S.R.L. invocă faptul că, ca urmare a acțiunilor ilegale întreprinse de pârâta „Rinor Grup” S.R.L., îi sunt cauzate în continuare prejudicii materiale în cuantum de 7*****, sumă ce include TVA.

12. Bunurile nereturnate fiind introduce în contabilitatea reclamantei ca bunuri mijloace fixe, acestea fiind imperios necesare în activitatea comercială a reclamantei.

13. Consideră reclamanta că aplicabil speței sunt prevederile art. 992 din Codul civil contract este acordul de voință realizat între doua sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

14. Iar, în temeiul contractului de locațiune, reclamanta a acceptat că EBIT obținut de către pârâta prin operarea „Stației” va fi determinat pe baza lunară, conform următoarei formule: venitul din vânzări înregistrat în evidența contabilă conform raportului primar parvenit din „Stație” calculat pentru vânzările de produse în magazinul din „Stație” [minus] costul produselor realizate prin intermediul magazinului din Stație + [plus] venitul din vânzări înregistrat în evidența contabilă conform raportului primar parvenit din Stație calculat pentru

vânzările unitarii de spălătorie auto din Stație (dacă este aplicabil) - [minus] costul serviciilor și consumabilelor de spălătorie auto + [plus] venitul din vânzări înregistrat în evidența contabilă conform raportului primar parvenit din Stație calculat pe fiecare tip de carburanți în parte și derivatele acestuia.

15. Pentru vânzările efectuate în numerar, valoarea totală se determină prin înmulțirea cantității de litri de carburanți comercializați cu prețul unitar de vânzare în numerar, afișat la panou, exprimat pe litru (fără TVA), în cadrul stației + [plus] pentru vânzările prin intermediul cârdurilor implementate de pârâtă este cantitatea de litri efectiv alimentați prin intermediul cardurilor implementate de pârâtă la Stație x [înmulțit] prețul unitar (pe contract) pentru respectivele carduri implementate de pârâtă - [minus] costul carburanților - [minus] cheltuielile comerciale directe, precum: costurile pentru utilități (energie electrică, apă și canal, gaz natural, servicii poștale și telecomunicații, Internet, evacuarea deșeurilor) - [minus] costurile de deservire și reparație curentă / metrologizare a mijloacelor fixe (deservirea, reparația mijloacelor fixe, aparatului de casă și control, echipamentului IT, igienizare, verificare metrologică), și amortizarea sistemului de mașină de casă și control tip "Euroshop"-[minus] consumabile și costuri materiale (consumuri materiale, obiecte de mică valoare și scurtă durată, blanchete de stricta evidență) - [minus] costuri HSEQ (obținerea și prelungirea licențelor, certificatelor și autorizațiilor, inclusiv pentru protecția mediului, expertiză și alte servicii HSEQ) - [minus] costuri de marketing ale pârâtei, proporțional cu vânzările de carburanți ale Stației - [minus] alte costuri (servicii de colectare a numerarului, pază, taxe locale, servicii de curierat, pregătirea și perfecționarea personalului, servicii transport secundar, cheltuieli în legătura cu deprecierea mijloacelor fixe și activelor nemateriale, contravaloarea (care se va amortiza conform normelor aplicabile contabile) safeului la standardul de securitate a pârâtei, și alte costuri suplimentare directe în Stație care nu sunt menționat supra) - [minus] alte cheltuieli operaționale care includ plățile integrale către dealer și cheltuielile privind perisabilități le (consumul tehnologic) calculate = [egal] EBIT în mod individual pentru Stație și pe bază de lună calendaristică.

16. În, potrivit art. 1251 Cod civil prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporală, iar acesta este obligat să achite chiria.

17. Astfel, că bunurile au fost achiziționate de către reclamată și înregistrate în evidența contabilă a acesteia în calitate de imobilizărilor corporale (mijloace fixe) în conformitate cu Ordinul Ministerului Finanțelor a Republicii

Moldova nr. 118/2013 privind aprobarea Standardelor Naționale de Contabilitate (în continuare SNC).

18. Potrivit p.53 din SNC – „imobilizări necorporale și corporale” costurile direct atribuibile imobilizărilor corporale cuprind: costurile de transport, încărcare, descărcare, de pregătire a locului de instalare, de instalare și montaj, de testare și inspecție a funcționalității obiectului [...]. Entitatea înregistrează aceste costuri ca majorare a imobilizărilor corporale concomitent cu majorarea datoriilor curente și/sau diminuarea activelor utilizate. Prevederi similare se regăsesc și în art. 502 din Cod civil, potrivit căruia tot ceea ce produce bunul, precum și tot ceea ce unește bunul ori se încorporează în el ca urmare a faptei proprietarului, revine proprietarului dacă legea nu prevede altfel.

19. Prin urmare valoarea bunurilor, în mod legal, include atât bunurile mobile, cât și costurile aferente acestora.

20. Potrivit art. 500 alin. (2) Cod civil dreptul de proprietate este perpetuu. De asemenea, proprietatea este, în condițiile legii, inviolabila. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire.

21. Indică reclamanta că bunurile reprezintă proprietatea privată a reclamantei, nu sunt incluse în formula EBIT și în privința cărora reclamanta nu este obligată să facă careva rezervări.

22. Prin urmare, potrivit art. 581 Cod civil proprietarul unui bun are dreptul de a i se recunoaște dreptul de proprietate și de a obține sau recupera posesia sa de la oricare persoană care îl stăpânește de fapt, cu excepția cazului în care acea persoană are un drept de a poseda bunul, în sensul art. 484 alin. (3) Cod civil, opozabil proprietarului. Acțiunea în revendicare se înaintează contra persoanei care exercită stăpânirea de fapt a bunului la data înaintării.

23. Reieșind din cele invocate solicită reclamanta ***** obligarea pârâtului ***** de a transmite în natură bunurile mobile proprietate privată a reclamantei conform Anexei R-8, sau în cazul imposibilității restituirii bunurilor în natură, obligarea pârâtei de a repara prejudiciul material cauzat pârâtei în mărime egală contravalorii bunurilor în sumă de 7***** lei, a sumei *****ei cu titlu de taxa de stat și s dumei de *****i cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

24. Ulterior, la 08 noiembrie 2024, reclamanta a intervenit cu o cerere suplimentară la cererea inițială prin care s-a invocat că mărimea prejudiciul material cauzat reclamantei ***** urma acțiunilor ilegale ale pârâtului ***** se cifrează la *****ei.

25. Astfel, reclamantul ***** a solicitat admiterii cererii suplimentare cu încasarea prejudiciului material în sumă de *****ei a sumei *****ei cu titlu de taxa de stat și s dumei de *****i cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

26. Cu referirea la acțiunea de chemare în judecată a reclamantei *****, pârâtul ***** și-a expus poziția prin referința anexată la materialele cauzei considerând că cererea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată din următoarele considerente.

27. Indică pârâtul *****, că în calitate de locator și ***** în calitate de locatar, într-adevăr a fost încheiat Contractul de Locațiune nr. ***** din *****.

28. În conformitate cu pct. 2.1 din Contract, „*obiectul contractului îl constituie predarea de către* ***** și în mod corelativ primirea de către *****; -*a)* parcele de teren cu suprafața de 0,***** - parte componentă a terenului cu număr cadastral 0*****- în conformitate cu schema amplasării înregistrată la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău în baza cererii nr. *****din *****, atașată acestui acord: -*b)* stației de distribuție cu carburanți, situată în mun. Chișinău, *****, fiind compusă din următoarele construcții/structuri: (*1) construcţia cu număr cadastral 0*****

29. La data de *****între ***** și ***** fost semnat Acordul de încetare a Contractului de locațiune nr. ***** din 1*****

30. În conformitate cu prevederile punctului 2 din Acord, părțile au convenit în mod expres și neechivoc că, la data încheierii Actului, locatarul va ridica întregul stoc de produse petroliere și nepetroliere existent în „Stație” (respectiv produsele petroliere și produsele nepetroliere din magazin) aflate în proprietatea sa.

31. Prin urmare, în temeiul acestei clauze, se constată că ***** și-a rezervat dreptul de a ridica din „Stație” anumite utilități, expres menționate în Acord. Totodată, reclamanta ***** a precizat că respectivele utilități îi aparțin cu drept de proprietate și le-a identificat în mod corespunzător. Se reține, de asemenea, că proiectul Acordului a fost elaborat de către *****, ulterior negociat între părți și, în consecință, reflectă voința expresă și exclusivă a acestora.

32. La fel, se menționează că, în afara produselor petroliere asupra cărora ambele părți au recunoscut că aparțin reclamantei ***** cu drept de proprietate, aceasta nu a manifestat intenția de a ridica alte bunuri din „Stație” și, de asemenea, Acordul nu conține nicio prevedere din care să rezulte că alte bunuri, în afară de cele expres menționate, i-ar aparține cu drept de proprietate.

33. Or, în măsura în care ***** ar fi deținut și alte bunuri în incinta „Stației”, aceasta, în mod similar cu modul în care a procedat în cazul produselor

petroliere prin prevederile pct. 2 din Acord, ar fi indicat în mod expres calitatea sa de proprietar și asupra acelor bunuri.

34. În consecință, la datele de *****, ***** a ridicat integral toate utilitățile pe care și le-a rezervat, în conformitate cu prevederile Acordului, și a efectuat toate operațiunile necesare în acest sens.

35. Astfel, în cursul acelor zile, reprezentanții ***** au eliberat „Stația" în conformitate cu obligațiile asumate prin Acord. Mai mult decât atât, la data de ********** a predat „Stația" în mod voluntar, în baza procesului-verbal de predare-primire semnat între părți.

36. Se reține că, în cuprinsul procesului-verbal de predare-primire a „Stației", nu a fost formulată nicio obiecție din partea ***** cu privire la eventuala nepredare sau existență a unor bunuri nerecuperate. În acest context, rezultă că societatea reclamantă și-a ridicat din „Stație" toate utilitățile prevăzute în Acordul de încetare semnat la data de *****.

37. Prin urmare, Acordul de încetare încheiat la data de *****, coroborat cu Procesul-verbal de predare-primire a „Stației" din data de ***** confirmă în mod neechivoc faptul că raportul juridic de locațiune născut în temeiul contractului de locațiune a încetat, iar părțile nu au formulat obiecții cu privire la încetarea acestuia ori la executarea obligațiilor asumate.

38. Potrivit dispozițiilor art. 965 alin. (1) din Codul civil, stingerea obligațiilor determină încetarea raporturilor juridice dintre părți, în măsura în care acestea privesc obligația stinsă. În completare, alin. (2) al aceluiași articol prevede că, în cazul stingerii obligației, debitorul nu mai datorează dobândă, penalități ori despăgubiri pentru neexecutarea respectivei obligații.

39. În speță, obligațiile asumate de părți au fost stinse odată cu semnarea Acordului de încetare la data de *****și, ulterior, prin semnarea procesului-verbal de predare-primire a „Stației" din data de ***** În consecință, în prezent nu mai poate fi formulată în mod valabil o acțiune având ca obiect revendicarea unor bunuri sau repararea unui pretins prejudiciu, întrucât raporturile juridice dintre părți au fost finalizate în condițiile prevăzute de acordul încheiat.

40. În acest context, rezultă că prezenta acțiune are ca scop exclusiv inducerea în eroare a instanței de judecată prin invocarea nefondată a unor drepturi de revendicare asupra unor bunuri, precum și prin tentativa de intimidare a societății pârâte. Este de menționat că, anterior semnării Acordului de încetare din *****, societatea ***** a formulat împotriva ***** două acțiuni în instanță: una având ca obiect rezoluțiunea contractului de locațiune și eliberarea „Stației", iar

cealaltă vizând obligarea ***** la prezentarea unor informații prevăzute de lege, cauză aflată pe rolul Curții de Apel Chișinău.

41. În consecință, rezultă caracterul neîntemeiat al acțiunii înaintate de societatea reclamantă, care urmărește obținerea unei îmbogățiri fără just temei, în detrimentul patrimoniului *****, cu ignorarea acordului expres exprimat de părți în cadrul Acordului de încetare.

42. De altfel, din conținutul clar și lipsit de echivoc al Acordului rezultă că ***** a recunoscut și acceptat că utilitățile existente în „Stație", asupra cărora nu și-a rezervat dreptul de a le ridica, sunt bunuri contractate și aparținând locatorului, respectiv *****.

43. Alte utilități nu au fost rezervate de ***** pentru a fi ridicate, iar aceasta a recunoscut în mod expres că respectivele utilități aparțin *****. Mai mult, ***** nu deține alte utilități în „Stația" de distribuție carburanți închiriată în baza contractului de locațiune.

44. În plus, din conținutul pct. 2 din Acord rezultă clar care bunuri au aparținut ***** cu drept de proprietate, iar celelalte bunuri constituie proprietatea ***** și nu pot fi revendicate de către *****, contrar celor susținute neîntemeiat prin acțiunea înaintată și prin care se încearcă inducerea în eroare a instanței.

45. În vederea consolidării concluziei că gestiunea bunurilor și utilităților aparține exclusiv *****, se face referire la pct. 4.1 din Acordul adițional nr. *****a Contractul de locațiune, în care părțile au convenit că plata chiriei pentru bunurile oferite în locațiune se va calcula după cum urmează: chiria pentru „Stația" de distribuție carburanți indicată în punctele 2.1 și 2.1.1 se stabilește pe baza ***** obținută de Partea 2 prin operarea „Stației" de distribuție carburanți indicate în punctele 2.1 și 2.1.1, ***** urmând a fi împărțită între partea 1 și partea 2 astfel: partea 1 – ***** conform formulei de calcul indicată de reclamantă și care lunar, părțile semnau Raportul EBIT cu privire la cheltuielile/deprecierile/veniturile din stație. Iar, potrivit pct. 12.5.7 din Raportul **********, achita lunar, deprecierea *****, adică a activelor materiale și nemateriale.

46. Respectiv, toate activele materiale și nemateriale existente în „Stație" au fost achitate lunar de către *****, astfel că acestea îi aparțin cu drept de proprietate, fapt recunoscut expres și de către *****. Totodată, în pct. 2 din Acord, ***** nu și-a rezervat dreptul de a ridica aceste active și a confirmat că, cu drept de proprietate, îi aparțin doar produsele petroliere și nepetroliere, respectiv cele din magazinul „Stației".

47. Prin urmare, orice pretenție formulată de ***** cu privire la alte bunuri este neîntemeiată, fiind contrară voinței părților exprimată în mod clar în Acord și în afara prevederilor contractuale și legale aplicabile.

48. În continuarea analizei, în cadrul materialelor cauzei, reclamantul a depus o anexă, din conținutul tabelului de la fila 96 rezultând că prețul de achiziție al utilităților respective a fost de 6*****ei. Totodată, reclamantul însuși recunoaște că valoarea acestora s-a devalorizat cu suma de ***** lei, astfel că valoarea reală actuală a utilităților este de *****lei.

49. Totodată, de către reclamanta este anexat un alt tabel în care sunt indicate anumite utilități în valoare totală de *****lei. Se menționează că cea mai mică valoare înscrisă este de *****i, iar cea mai mare valoare este de *****lei.

50. Cu toate acestea, se evidențiază că, în prezent, aceste utilități nu mai au o valoare economică, întrucât au fost casate, fapt ce rezultă și din lipsa prezentării amortizării acestora, spre deosebire de tabelul depus. În consecință, aceste utilități au fost achitate în mod corespunzător de către ***** în baza Contractului de locațiune, conform formulei de plată agreată între părți, bazată pe *****iar ***** a suportat toate cheltuielile aferente *****.

51. Prin urmare, susținerile societății reclamante potrivit cărora societatea pârâtă ar fi cauzat un prejudiciu în cuantum de 7***** sunt complet neîntemeiate.

52. Totodată, conform art. 19 alin. (2) din Codul civil, prejudiciul patrimonial cuprinde cheltuielile suportate sau care urmează să fie suportate de persoana lezată pentru restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege.

53. În speță, dauna reală invocată de reclamant nu corespunde sumei de 7*****. Mai mult, societatea pârâtă neagă atât existența, cât și întinderea acestui prejudiciu, iar vinovăția acesteia pentru cauzarea unui astfel de prejudiciu nu este dovedită.

54. Totodată, potrivit art. 20 alin. (1) din Codul civil, dacă legea nu prevede altfel, persoana răspunde pentru prejudiciul cauzat doar în cazul în care fapta sa a fost săvârșită cu vinovăție, sub forma intenției sau imprudenței.

55. În speță, vinovăția societății ***** pentru cauzarea unui prejudiciu în cuantum de 7***** nu a fost demonstrată, motiv pentru care acest capăt de cerere este absolut declinat și neîntemeiat.

56. Subsecvent, conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, persoana care săvârșește o faptă ilicită, cu vinovăție, este obligată să repare prejudiciul patrimonial cauzat, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

57. Examinând conținutul normei invocate, rezultă în mod cert că pentru apariția și angajarea răspunderii delictuale este necesară existența unei fapte prejudiciabile. Această condiție este fundamentală, fiind parte integrantă a temeiului răspunderii delictuale, care se concretizează în componența delictului civil. Componența delictului civil reprezintă un ansamblu de elemente constitutive, stabilite de legiuitor, ca fiind necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale, iar una dintre aceste condiții esențiale este existența faptei prejudiciabile.

58. În consecință, răspunderea delictuală poate fi angajată numai în temeiul îndeplinirii tuturor elementelor componenței delictului civil, respectiv: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între faptă și prejudiciu, precum și vinovăția. Lipsa oricăreia dintre aceste condiții exclude, în principiu, răspunderea delictuală.

59. Astfel, în speța de față, este necesară o analiză riguroasă și clară a circumstanțelor invocate de reclamant, în corelare cu acțiunile societății pârâte, pentru a determina dacă acestea întrunesc condițiile obligatorii pentru atragerea răspunderii delictuale a societății pârâte față de reclamant, inclusiv obligația de reparare a prejudiciului cauzat.

60. În acest sens, circumstanțele invocate de reclamant, precum și prejudiciul pretins în raport cu societatea pârâtă, necesită a fi analizate sub aspectul primului element constitutiv al răspunderii delictuale, și anume fapta ilicită.

61. În speță, reclamantul susține că fapta ilicită a societății pârâte constă în refuzul acesteia de a restitui anumite utilități ce ar aparține acestuia cu drept de proprietate.

62. Totuși, această afirmație trebuie examinată în contextul întregului ansamblu de circumstanțe ale cauzei și în lumina probelor prezentate de reclamant.

63. De asemenea, conform art. 998 alin. (2) din Codul civil, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

64. În plus, art. 1022 alin. (1) din Codul civil stabilește că, o persoană este considerată a fi cauzat prejudiciul dacă acesta constituie consecința faptei respective sau a izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

65. În speța de față, având în vedere circumstanțele cauzei, se comunică că fapta prejudiciabilă constând în refuzul de a preda anumite bunuri nu există. Între părțile contractante a fost încheiat un acord prin care s-a stabilit în mod definitiv care bunuri aparțin reclamantului cu drept de proprietate. Aceste bunuri au fost ridicate integral din „Stație”.

66. Prin urmare, nu există vreo faptă imputabilă societății ***** referitoare la refuzul eliberării anumitor bunuri din stație, astfel încât prima condiție necesară pentru angajarea răspunderii delictuale în vederea reparării prejudiciului cauzat nu este întrunită.

67. Respectiv, se constată reiterat lipsa faptei ilicite în speța concret examinată și, implicit, lipsa nașterii obligației societății pârâte de a repara prejudiciul reclamantului, inclusiv în ceea ce privește revendicarea anumitor bunuri.

68. În conformitate cu art. 776 din Codul Civil, obligațiile izvorăsc din contract, fapt ilicit (delict) sau din orice alt act ori fapt ce poate genera obligații în condițiile legii.

69. Potrivit speței, fapta ilicită lipsește, astfel încât nu se naște obligația părții responsabile de a despăgubi cealaltă parte. Mai mult, reclamantul a înaintat o sesizare către organele de drept privind pretinsele acțiuni ilegale ale societății pârâte, însă, în urma verificărilor, organele abilitate au constatat că nu există faptă ilicită în acțiunile pârâtului. Acest act a rămas definitiv, nefiind contestat de reclamant, dobândind autoritatea lucrului judecat.

70. O altă condiție esențială pentru atragerea răspunderii delictuale o constituie vinovăția. În speța de față, s-a demonstrat instanței că societatea pârâtă a acționat în conformitate cu legislația în vigoare și cu voința părților exprimată în Acordul de încetare din *****, astfel că exercitarea unei obligații legale nu poate constitui faptă prejudiciabilă săvârșită cu vinovăție.

71. În continuare, atragerea la răspundere delictuală trebuie examinată și sub aspectul existenței legăturii cauzale dintre fapta ilicită și prejudiciul suferit.

72. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal, raport care constituie și criteriul de determinare a cuantumului despăgubirii. Se repară exclusiv prejudiciul care reprezintă consecința directă și imediată a faptei ilicite.

73. Având în vedere inexistența faptei ilicite, se constată că nu poate fi identificată nici o legătură cauzală între presupusa faptă și prejudiciul invocat.

74. Mai mult, reclamantul nu a probat prin mijloace de probă pertinente și concludente existența și întinderea legăturii cauzale dintre fapta legală săvârșită de ***** și prejudiciul invocat de către reclamant.

75. Probele invocate de către reclamant sunt lipsite de pertinență și, prin urmare, nu pot fi luate în considerare de către instanța de judecată, cu privire la pertinența acestora urmând a se pronunța în cele ce urmează.

76. Astfel, raportând cele menționate la speța concret examinată, se concluzionează că reclamantul nu și-a exercitat dreptul de a proba existența legăturii cauzale dintre fapta săvârșită de ***** și prejudiciul invocat. Mai mult, reclamantul nu a putut demonstra caracterul ilicit al faptei și prejudiciul pretins. În lipsa unor probe concludente, afirmațiile reclamantului sunt neîntemeiate și nu pot constitui temei pentru o hotărâre judecătorească favorabilă.

77. Prin urmare, se constată încă o dată netemeinicia și ilegalitatea acțiunii formulate.

78. În continuare, cu referire la probele anexate de reclamant la dosar, se menționează că aceste acte nu constituie probe pertinente și concludente în sensul dispozițiilor legale în vigoare, nefiind demonstrate astfel transmiterea bunurilor în posesia pârâtului, precum și faptul că acestea se află în continuare în posesia acestuia la momentul înaintării acțiunii.

79. Astfel, norma juridică invocată anterior impune anumite condiții esențiale pentru ca instanța să poată obliga o parte la revendicarea bunurilor aparținând celeilalte părți.

80. Una dintre condițiile principale este ca reclamantul să probeze faptul că, la data înaintării acțiunii, pârâtul deține efectiv bunurile revendicate.

81. În speța de față, acest element nu a fost dovedit de către reclamant, după cum reiese din probele anexate la dosar.

82. Astfel, cu titlu de exemplu, se aduce la cunoștința instanței că, reclamantul face trimitere la Procesul-verbal nr. 38 din 01.01.2021 și la concluziile comisiei referitoare la modificările caracteristicilor mijloacelor fixe cauzate de reparație, reconstrucție și modernizare, prin care s-ar fi transmis un „sistem Westaco Corner”.

83. Cu toate acestea, aceste acte nu sunt semnate, iar niciun reprezentant al ***** nu este menționat în acestea.

84. Prin urmare, se constată că reclamantul încearcă să obțină revendicarea unor bunuri asupra cărora nu poate demonstra cu probe pertinente că au fost prezente în stația de distribuție carburanți închiriată de *****.

85. Totodată, a fost depusă factura fiscală seria *****în care la rubrica „denumirea mărfurilor” este menționat ***** Ulterior, este anexat Procesul-verbal nr. 1 din aceeași dată, privind primirea acestui obiect. Cu toate acestea, remarcăm că nici factura, nici procesul-verbal nu poartă semnătura vreunui reprezentant al *****, care să ateste primirea efectivă a bunurilor în stație.

86. Mai mult, trebuie subliniat că elementele menționate, respectiv „sistemul de casă „*****și alte sisteme similare, nu sunt bunuri cu existență materială palpabilă.

87. Acestea reprezintă, în fapt, bunuri incorporale („softuri”), care există exclusiv în ordinea juridică și nu au o existență fizică percepută. Această concluzie este susținută și de conținutul actelor depuse de reclamant, conform cărora figurează facturi și acte de predare-primire privind prestarea serviciilor de instalare a „*****. Astfel, reclamantul însuși recunoaște că este vorba despre servicii, nu bunuri materiale ce pot face obiectul unei revendicări.

88. În consecință, este exclus ca aceste bunuri să fi fost predate efectiv către *****. Menționăm că aceste softuri erau gestionate exclusiv de către reclamant pe serverele proprii, fără ca pârâtul să aibă posibilitatea de a le controla sau administra. Astfel, se conturează, în mod repetat, un comportament de rea-credință al reclamantului. În acest context, reamintim dispozițiile art. 10 alin. (1) din Codul Civil, conform cărora persoanele fizice și juridice participante la raporturi juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în conformitate cu legea, contractul, ordinea publică și bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrarie.

89. Totodată, potrivit art. 11 alin. (1) din Codul Civil, buna-credință reprezintă un standard de conduită caracterizat prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în considerare a intereselor celeilalte părți implicate în raportul juridic.

90. De asemenea, conform art. 11 alin. (2) din Codul Civil, este considerat contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile sau comportamentul anterior, în cazul în care cealaltă parte s-a bazat în mod rezonabil, în detrimentul său, pe acele declarații sau comportament.

91. Interpretând în corelare prevederile art. 10 și 11 din Codul Civil, reiese că drepturile garantate de legislația în vigoare nu pot fi exercitate cu rea-credință, în scopul cauzării de daune sau prejudicii altui subiect de drept, nici pentru îmbogățirea nejustificată.

92. În acest sens, Legea a instituit mecanisme de prevenire pentru a garanta exercitarea drepturilor cu bună-credință de către justițiabili și terți.

93. Astfel, potrivit art. 13 alin. (2) din Codul Civil, în cazul abuzului de drept, instanțele de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, pot refuza protecția titularului care exercită abuziv dreptul subiectiv sau, după caz, îl pot obliga să înceteze exercitarea abuzivă.

94. În speța, reieșind din circumstanțele cauzei și probele prezentate de reclamant în cererea de chemare în judecată, constatăm că acesta acționează cu rea-credință și în scopul îmbogățirii nejustificate.

95. Totodată, reclamantul acționează în mod contrar declarațiilor și comportamentului anterior, manifestate la momentul semnării procesului-verbal de predare-primire a stației și a Acordului de încetare. La acel moment, reclamantul nu avea nicio pretenție, situația privind bunurile proprietate ***** fiind clarificată, însă în prezent își schimbă poziția, ceea ce contravine dispozițiilor legale.

96. În concluzie, constatăm caracterul neîntemeiat și ilegal al acțiunii înaintate.

97. De asemenea, menționăm că anumite acte anexate la dosar nu îndeplinesc condițiile legale de admisibilitate a probelor, motiv pentru care solicităm instanței să nu le considere probe în etapa de cercetare judecătorească.

98. Cu titlu complementară, menționăm că la materialele cauzei au fost anexate o serie de facturi fiscale în care, la capitolul descrierea mărfurilor, sunt evidențiate anumite bunuri. Totuși, aceste facturi nu demonstrează faptul că bunurile respective au fost transmise efectiv în stația de distribuție carburanți. În mod concret, la capitolul „loc de descărcare” nu este indicat nici *****nici adresa companiei pârâte, „mun. Chișinău, *****. Astfel, constatăm că societatea reclamantă nu și-a îndeplinit corespunzător sarcina probei pentru a demonstra că bunurile au fost livrate în stația de distribuție carburanți ce aparține ***** și că acesta le-a recepționat.

99. Mai mult, menționăm că ***** închiriază în municipiul Chișinău mai multe stații de distribuție carburanți, astfel că nu poate fi exclus ca bunurile invocate în acțiune să fi fost oferite în gestiune și altor stații de distribuție carburanți. Cu toate acestea, în scopul unei îmbogățiri nejustificate, reclamantul solicită aceste bunuri exclusiv de la societatea pârât.

100. Totodată, este imperios necesar de subliniat că la materialele cauzei nu au fost anexate acte bilaterale de inventariere periodică a produselor aflate în stații. În plus, în anexa R-8 sunt indicate anumite bunuri, la rubrica mijloc fix, cu numere de inventar, însă, conform facturilor fiscale și proceselor-verbale de primire prezentate, aceste numere nu se regăsesc.

101. Prin urmare, aceste bunuri nu au fost prezente în stația de distribuție carburanți a societății pârâte, iar reclamantul încearcă să inducă în eroare instanța și să obțină un folos nejustificat.

102. În concluzie, constatăm caracterul absolut neîntemeiat al prezentei acțiuni și comportamentul de rea-credință al societății reclamante, motiv pentru care s-a solicitat instanței să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

103. *Audiind explicaţiile participanţilor la proces, apreciind circumstanţele de fapt în baza materialelor dosarului şi raportându-le la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanţa de judecată va respinge cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.*

104. În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.

105. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

106. În temeiul cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

107. În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţa şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

108. Potrivit art. 240, alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

109. Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

110. Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele.

111. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

112. Se consemnează că, în prezenta cauză, sunt aplicabile prevederile Codului civil publicat de după 01 martie 2019, aflat în vigoare la data apariției raporturilor juridice litigioase, din momentul Acordului din 16 aprilie 2021 de încetare a contractul de locațiune nr.***** din *****

113. Conform art. 9 alin.(2) lit. a) Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019), drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

114. Așadar, drepturile și obligațiile civile își au temeiul în lege, precum și în actele persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute expres de lege, generează drepturi și obligații civile, în baza principiilor generale și a spiritului legislației civile.

115. Pornind de la principiul fundamental, persoanele care sunt părți în aceste relații au obligația de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile cu bună credință și diligență, în conformitate cu prevederile contractuale.

116. În conformitate cu prevederile art. 774 alin.(1) Cod civil (în redacția de după 01.03.2019), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

117. Potrivit prevederilor art. 776 Cod civil (în redacția de după 01.03.2019) obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

118. În conformitate cu prevederile art. 858 alin.(1) și alin.(2) Cod civil (în redacția de după 01.03.2019) temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună- credință, la locul și în momentul stabilit.

119. Potrivit art. 992 Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019) contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

120. Prin prisma art. 993 alin.(1)-(2) Cod civil, oricine își poate alege în mod liber contractul, dacă legea nu prevede altfel, iar, părțile contractante își pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

121. Conform art. 1251 Cod civil, prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

122. Din prevederile art. 1254 alin. (1)-(6) Cod civil, locatorul este obligat să predea locatarului bunul în starea corespunzătoare, conform destinației convenite prin contract, și să mențină bunul în această stare pe durata locațiunii. Bunul dat de locator trebuie să fie liber de orice viciu material sau juridic. Bunul este considerat liber de orice viciu material când are caracteristicile convenite. Bunul este liber de vicii materiale în cazul în care poate fi folosit conform destinației stabilite în contract, dacă nu s-a convenit asupra unor anumite caracteristici,

sau conform destinației obișnuite a unor asemenea bunuri dacă nu s-a convenit asupra folosinței. Bunul este considerat liber de orice viciu juridic dacă nici un terț nu poate valorifica drepturi asupra acestui bun în perioada pentru care a fost încheiat contractul. Locatorul garantează contra viciului material sau juridic chiar dacă nu l-a cunoscut la încheierea contractului. Înainte de a-și valorifica drepturile, locatarul trebuie să-l informeze pe locator despre viciile bunului depistate.

123. În analiza cauzei instanța reține următoarele.

124. Din actele cauzei rezultă că, la data de *****, între ***** și ***** a fost încheiat contractul de locațiune nr.*****, (f.d.12-14).

125. Potrivit pct.2.1 al acestui contract, obiectul contractului îl constituie predarea de la locator și preluarea de către locatar, în locațiune a stației de distribuire carburanți amplasată în mun. Chișinău, *****

126. Din analiza materialelor aflate la dosar rezultă că durata contractului a fost de 16 ani, aceasta fiind menținută succesiv de acte adiționale încheiate pe întreaga perioadă contractuală, (f.d.15–82, vol. I).

127. Ulterior, la data de 16 aprilie 2021, părțile contractante – ***** și ***** – au convenit încetarea contractului de locațiune nr. ***** din *****, încetare formalizată prin acordul încheiat la aceeași dată, (f.d.83-84, vol.I).

128. Conform pct. 1 din acordul de încetare încheiat la 16 aprilie 2021, părțile au stabilit că atât contractul de locațiune, cât și toate acordurile adiționale aferente acestuia încetează prin acordul de voință al părților și, în consecință, nu vor mai produce efecte juridice începând cu data de ***** *(fără excepții*).

129. De asemenea, potrivit pct. 2 al aceluiași acord, părțile au convenit că, cel târziu până la sfârșitul zilei de *****, locatarul va preda locatorului „Stația” în baza unui proces-verbal de predare-primire (denumit în continuare „Actul”), întocmit în formă scrisă. Totodată, s-a stabilit că, la data întocmirii Actului, locatarul va ridica întreg stocul de produse petroliere și nepetroliere existente în „Stație” (inclusiv cele aflate în magazin), aparținându-i în proprietate.

130. La data de *****, a fost întocmit procesul-verbal de predare, prin intermediul căruia reclamanta ***** a predat pârâtului ***** un ansamblu de bunuri materiale și documente, potrivit listei cuprinse în cuprinsul actului, (f.d.90-93, vol.I).

131. Totodată, instanța reține că la dosarul cauzei a fost depus de către reclamanta ***** procesul-verbal privind constatarea faptelor și stărilor de fapt, întocmit la data de ***** de către executorul judecătoresc *****, (f.d.89, vol.I).

132. Din cuprinsul procesului-verbal de constatare a faptelor și stărilor de fapt rezultă că pârâtul ***** a refuzat predarea bunurilor mobile și a mijloacelor

fixe – constând în obiecte de mică valoare și scurtă durată – motivând că acestea nu au fost incluse în acordul de încetare.

133. De asemenea, instanța reține că, prin pretenția nr. I***** din 28 aprilie 2021, reclamanta ***** a solicitat pârâtului ***** restituirea bunurilor ce fac obiectul proprietății sale private, constând în mijloace fixe și obiecte de mică valoare și scurtă durată, susținând că acestea îi aparțin în exclusivitate, (f.d.85-88, vol.I).

134. Din răspunsul formulat de ***** la pretenția nr. I***** din 28 aprilie 2021 rezultă că, la datele de *****, reclamanta ***** și-a ridicat toate bunurile pe care și le-a rezervat cu drept de ridicare și a efectuat toate operațiunile aferente, în conformitate cu prevederile acordului de încetare a contractului. În ceea ce privește bunurile menționate în notificare, se arată că reclamanta nu și-a rezervat dreptul de a le ridica și a recunoscut că acestea aparțin pârâtului ***** (f.d. 94, vol. I).

135. Instanța reține că fapta invocată de reclamant nu justifică exonerarea de la obligația probatorie și nu poate, prin ea însăși, să reprezinte unicul temei pentru admiterea cererii în forma în care aceasta a fost introdusă.

136. Rezultă din analiza acordului de încetare a contractului de locațiune că părțile au agreat ca reclamanta ***** să ridice, cu titlu de proprietate, întregul stoc de produse petroliere și nepetroliere existente în „Stație”, inclusiv cele din magazin.

137. Instanța reține că reclamanta ***** nu a făcut dovada cuantumului prejudiciului pretins a fi cauzat de către pârât, deși părțile s-au obligat, potrivit acordului de încetare, să perfecteze un act de predare-primire. În fapt, reclamanta a anexat, cu titlu de probă, doar procesul-verbal de predare a bunurilor către pârâtul *****, fără a prezenta un act întocmit de comun acord, astfel cum a fost stipulat în acordul de încetare.

138. Astfel, din analiza acordului de încetare rezultă că reclamanta și-a ridicat produsele petroliere și nepetroliere din magazin, recunoscând, prin aceasta, dreptul de proprietate al pârâtului ***** asupra celorlalte bunuri nespecificate în acord. De asemenea, prin acordul adițional nr. 17 din 1 august 2018 (f.d. 70-82, vol. I), părțile au convenit ca plata chiriei pentru bunurile închiriate să se determine prin aplicarea formulei *****în proporție de ***** pentru ***** și *****pentru reclamanta *****, ceea ce conduce la concluzia logică că bunurile solicitate spre revendicare au devenit în timp proprietate privată a pârâtului.

139. Această concluzie este susținută și de comportamentul și acțiunile reclamantei pe parcursul examinării judiciare, întrucât, prin cererea inițială, reclamanta a solicitat încasarea unui prejudiciu material în sumă de 7***** (f.d. 3-

11, vol. I), iar ulterior, prin cererea suplimentară, a redus cuantumul prejudiciului solicitat, cerând încasarea sumei de ***** lei (f.d. 50-51, vol. II).

140. Mai mult, reprezentantul reclamantei, pe parcursul cercetării judecătorești, nu a prezentat o argumentare clară și coerentă privind compoziția și modul de calcul al sumei ce reprezintă prejudiciul invocat. Instanța reține că, în conformitate cu principiul general al dreptului procesual, fiecare parte are obligația să dovedească circumstanțele pe care le invocă ca temei al pretențiilor sau obiecțiilor sale, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

141. În această ordine de idei, instanța conchide că pretenția reclamantei ***** privind încasarea prejudiciului material în cuantum de ***** lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât aceasta a omis să-și justifice pretențiile conform cerințelor și temeiurilor prevăzute de legea procesuală.

142. În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecarea pricinii.

143. Potrivit art. 83 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă percepută, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului, de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale sau cărora li se eliberează copii de pe documentele din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

144. Art. 84 Codul de procedură civilă prevede că se impune plata taxei de stat pentru fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererile privind cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

145. În acest context, art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, stabilește că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea celeilalte părți, cheltuielile de judecată. În situația în care acțiunea este admisă parțial, cheltuielile de judecată se compensează proporțional cu partea admisă din pretenții pentru reclamant și proporțional cu partea respinsă pentru pârât.

146. Raportând aceste norme la speța de față, având în vedere că cererea reclamantei a fost respinsă în totalitate, iar cerințele privind încasarea taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică sunt subsecvente cerinței principale, instanța conchide că pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare urmează a fi respinsă.

147. În conformitate cu art. 94, 96, 236-241 CPC, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea înaintată de ***** împotriva ***** cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Angela CIUBOTARU**